

יוצאים כל הטוב וכל בריאות האברים כולם, וְכָל תּוֹקֶפָא, וְכָל חֲדוּה, וְכָל שְׁלִימוֹ דְּאַצְטְרִיד לְכָל שְׁיִיפִין וכן מהלב הוא כל החוזק של הגוף, וכן מהלב הוא כל השמחה וכל השלימות הנצרכים לכל אברי הגוף בסוד 'לב שמח ייטיב פנים'.

רעיא מהימנא

מקשה הרעיא מהימנא שהרי הקרבן כולו לה' ואיך הסט"א גם נהנית ממנו
אָמַר רַעֲיָא מְהִימְנָא, לִית קַרְבְּנִין, אֶלָּא לְרַחֲקָא סְטָרִין
מִסְאַבִּין, וְלְקַרְבָּא דְרַגִּין קְדִישִׁין אמר הרעיא מהימנא
 לרשב"י שאין הקרבנות באים אלא רק לרחק את הצדדים הטמאים ולקרב ולייחד את
 מדרגות הקדושה. **וְאֵתְמַר בְּחִבּוּרָא קְדָמָא, דְּלֶהוֹן, (עֲרִקִין דְּכַבְּדָא,**
אֶלִּין אִישִׁים וְכָל אִינוֹן חֲיִילִין וְנֹאמַר בְּחִיבּוּר הָרֹאשׁוֹן שִׁלְכֻם שְׁהוּא סִפְר הַזֶּהר שְׁעוּרְקִי הַכֶּבֶד
הֵם בְּחִינַת הַמְּלָאכִים הַנִּקְרָאִים אִישִׁים יַחַד עִם כָּל שָׂאֵר אֱלוֹ הַחֲיִילִים שֶׁמִּצַּד הַסְט"א שֶׁהֵם
קְרוּבִים אֱלִידִים, וּמִשּׁוּם כֵּךְ הֵם שׁוֹלְטִים עֲלֵיהֶם (וְאֵתְמַר) עֲרִקִין דְּכַבְּדָא
אֵית מְנַהוֹן רַבְרַבִּין [ורג], אֵית מְנַהוֹן רַבְרַבִּין וְזַעֲרִין,
וּמִתְפַּשְׁטִין מְנַהוֹן לְכַמָּה סְטָרִין ונאמר עוד שבעורקי הכבד יש מהם
 עורקים גדולים ועורקים קטנים והם מתפשטים לכמה צדדים. **וְאֶלִּין נְטִלִין**

אור הרשב"י

[ורג] בדרך האמת להאריז'ל לא גורם אית כבדא אית מנהון רברבין וזעירין.
 מנהון רברבין אלא הוא גורם רק ערקין

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אֲבָרִין וְאֹמֹרִין וּפְדָרִין דְּמִתְאַפְּלִין כָּל הַלַּיְלָה וְהֵם לֹקָחִים
לְחַלְקֵם אֶת הָאֲבָרִים וְהָאֹמֹרִים וְהַפְּדָרִים הַמִּתְאַבְּלִים כָּל הַלַּיְלָה ע"ג הַמִּזְבֵּחַ, דִּקְרָא
קָרְבַּן כֹּלֵא לֵיי ואם כן קשה שהרי הקרבן הוא כולו לקב"ה ואיך שייך שיהנו ממנו
גם הסט"א ♦

רשב"י משיב שאת הקרבן מחלקים לכל המחנות

אָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְהֵלֵא אִמְרַת
לְעִיל דְּקָרְבָּנִין דְּקִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא לֹא אִינוּן
אַלָּא לְקָרְבָּא י' בְּה' ו' בְּה' הָשִׁיב לוֹ הַמֶּאֱוֵר הַקָּדוֹשׁ רַשְׁבִּי רַעֲיָא מְהִימְנָא
וְהִרִי אֶתְהָא אִמְרַת לִפְנֵי כֵן, שְׁסוּד הַקָּרְבָּנוֹת שֶׁמִּקְרִיבִים לִפְנֵי הַקֶּבֶ"ה הוּא רַק בְּכַדִּי לְקָרֵב אֶת
ד' אוֹתִיּוֹת הוּי"ה אוֹת י' בְּה' וְאוֹת ו' בְּה' שֶׁהוּא סוּד יִיחּוּד או"א וּזוּן. אֶלָּא, אָהִי [רַכְד]
עַל גַּב דְּכָל קָרְבָּנִין צְרִיכִין לְקָרֵב קָמִיָּה, אִיהוּ פְּלִיג
לְכָל מִשְׁרִיין, מֵאֲכָלִין דְּקָרְבָּנִין, לְכָל חָד פְּדָקָא חֲזִי לִיָּה
וְאִפִּילוּ שֶׁאֵת כָּל הַקָּרְבָּנוֹת צְרִיכִים לְהַקְרִיב לִפְנֵי כָּל זֹאת הוּא מַחְלֵק מֵהֶם לְכָל הַמַּחֲנוֹת
אֶת מֵאֲכָלֵי הַקָּרְבָּנוֹת כָּל אֶחָד כְּפִי הָרָאוּי לוֹ, לְשִׁכְלֵיִם, מְזוּנֵי דְאֹרִיִּיתָא,
וּמִשְׁתֵּיִיא דִּינָא וּמִיָּא דְאֹרִיִּיתָא כִּי לְכוּחוֹת הַשְּׁכֵלִיִם שֶׁהֵם מֵלָאכִים
קְדוּשִׁים, הוּא נוֹתֵן לְמֵאכְלָם אֶת מְזוּן הַתּוֹרָה וְהוּא נוֹתֵן לָהֶם לְשִׁתּוֹת אֶת יִינָה שֶׁל תּוֹרָה וְאֵת
מִימֵי הַתּוֹרָה. לְטַבְּעֵיִם, דְּאִינוּן עִדִּים דְּאִינוּן כְּבָנֵי אָדָם,

[רַכְד] הַרמ"ק גּוֹרֵם וְאֵף עַל הַגֵּב וְהוּא לֹא גּוֹרֵם תִּיבֵת אֵלָּא.

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

יְהִיב לֹוֹן אֱלִין מֵאֲכָלִין טְבָעִיִּים, דְּנַחֲתִית אִשָּׁא דְלֶהוֹן,
לְמִיכַל לֹוֹן ולכוחות הטבעיים שהם השדים שהם דומים לבני אדם [ורכה] והם מצד

הסט"א, להם הוא נותן את המאכלים הטבעיים ע"י שהאש שלהם יורדת בכדי לאכול את
גשמיות הקרבן מעל גבי המזבח (רמ"ק) ♦

אם ישראל זכו יורדת אש בדמות אריה, ואם לאו בדמות כלב, וכן בעת מיתת
האדם

כְּמָה דְאִוְקְמוּהָ רַבָּנָן, אִי זָכוּ, הָוָה נָחִית כְּמוֹ אַרְיָה
דְּאִשָּׁא לְמִיכַל קְרַבָּנִין וכמו שביארו חז"ל שאם זכו ישראל אז

יורדת אש בדמות אריה בכדי לאכול את הקרבן שהוא סוד המלאך אוריאל (זהר צו דף ל"ג
ע"א). וְאִי לָא, הָוָה נָחִית תַּמָּן כְּמִין פְּלִבָּא דְאִשָּׁא ואם לא
אז היה יורד אש בדמות כלב שהוא מצד הסט"א [ורכו]. וְאוּף הָכִי כִד מִית בְּר
נֶשׁ, אִי זָכִי, נָחִית בְּדָמוֹת אַרְיָה, לְקַבְּלָא נַפְשֵׁיהּ וכך הוא

אור הרשב"י

השרת, שלשה כבהמה. שלשה כמלאכי
השרת: יש להם דעת כמלאכי השרת,
ומהלכין בקומה זקופה כמלאכי השרת,
ומספרים בלשון הקדש כמלאכי השרת.
שלשה כבהמה: אוכלין ושותין כבהמה, ופרין
ורבין כבהמה, ומוציאין רעי כבהמה.
[ורכו] כדאיתא ביומא דף כא עמוד ב' רבוצה
כארי? והתניא, אמר רבי חנינא סגן הכהנים:
אני ראיתי, ורבוצה ככלב! – לא קשיא; כאן
במקדש ראשון, כאן – במקדש שני.

[ורכה] כדאיתא בחגיגה דף טז עמוד א' תנו
רבנן: ששה דברים נאמרו בשדים, שלשה
כמלאכי השרת ושלשה כבני אדם. שלשה
כמלאכי השרת: יש להם כנפים כמלאכי
השרת, ומסין מסוף העולם ועד סופו כמלאכי
השרת, ויודעין מה שעתיד להיות כמלאכי
השרת. יודעין סלקא דעתך? אלא: שומעין
מאחורי הפרגוד כמלאכי השרת. ושלשה
כבני אדם: אוכלין ושותין כבני אדם, פרין
ורבין כבני אדם, ומתים כבני אדם. ששה
דברים נאמרו בבני אדם, שלשה כמלאכי

הלימוד היומי

בעת מיתת האדם שאם הוא זוכה ע"י מעשיו אז יורד מלאך מצד הקדושה כדמות אריה בכדי לקבלו. **וְאִי לֹא־בְדָמוֹת כָּלֶב, דָּאָמַר דָּוִד עֲלֵיהָ,** (תהלים כב) **הַצִּילָהּ מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֶב יַחֲדָתִי** ואם לא אז יורד מלאך מצד הסט"א כדמות כלב שעליו אמר דוד 'הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי'.

סוד הקרבן שהאדם ניצל מכל מה שעושים לבהמה והיה צריך לעשות בו והקב"ה חפץ בשברון הלב ולא בקרבן

וּבְגִין לְשִׁיזְבָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גּוֹפִיָּהוּן דִּישְׂרָאֵל מְנַהוּן וְנַפְשֵׁהוּן. מָנִי, לְקָרֵב קָרְבָּנִין דְּבַעֲיָרָן

וְגוֹפֶן בְּאַתְרֵיהּ ומכיון שרוצה הקב"ה להציל את גופם ונפשם של ישראל מיד

הסט"א, אז לכן הוא ציוה על בניו להקריב קורבנות של בהמות שאז גופם של הבהמות יהיו

במקום גופם של ישראל, שזהו סוד הקרבן שבו האדם יראה שהוא ניצל מכל מה שעושים

לקרבן [רכז], **לְקַיִים (משלי כה) אִם רָעַב שׁוֹנֵאֵךְ הֶאֱכִילָהוּ לֶחֶם**

אור הרשב"י

לפי שהקרבן נעשים בו ד' מיתות, ובראות בעליו אלו המיתות, יכנע לבבו וישוב בתשובה ויבכה, וזהו חלק א' מן הקרבן, והנה מחשבה וכונה זו, עולה ליחד הדברים הרוחניים.

וגוף הקרבן מתעלה לזון ולפרנס כמה דברים פנימים וחצונים כדי שלא לקטרג עליו וזהו לאשי אל תקרי לאשי אלא לאנשי, וזו תהיה כונת האדם ביום תעניתו, והתשובה והדמעה והצדקה של יום התענית, הם עולים ליחד

[רכז] וכדאיתא בשער רוח הקודש דף ו' עמוד א' כוונת התענית. כוונה ראשונה יכוין אל מ"ש בס"ה שיחשוב עצמו כקרבן, והחלב והדם הנחסרים ממנו ע"י התענית נחשבים כקרבן, כיצד הנה הקרבן היה נחלק לב' חלקים, והם וידוי חרטה בכיה תשובה שיעשה בעל הקרבן על הפרוד שעשה, הוא עולה לגבוה וזהו קרבן לה', רוצה לומר שמקרב אותיות ההוי"ה שהפריד בעונו ויקרב אותם ע"י התשובה שיעשה על הקרבן,

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000